KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 18. december 1991

om forsikringsmæglere

(92/48/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 155, og

som tager følgende i betragtning:

Forsikringsmæglere udgør et vigtigt led i distributionen af forsikringer i medlemsstaterne; realiseringen af det indre marked vil medføre et stigende udbud af produkter som følge af retten til fri udveksling af tjenesteydelser; forsikringsmæglers faglige kompetence er af afgørende betydning for beskyttelsen af forsikringstagerne og personer, der søger en forsikring; ikke alle medlemsstaterne stiller i forbindelse med optagelse af virksomhed som forsikringsmægler eller i forbindelse med optagelse af virksomhed inden for specifikke mæglerkategorier krav om generelle, handelsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder; det er principielt ønskværdigt, at forsikringsmæglere besidder sådanne kundskaber og færdigheder, og der er behov for en yderligere samordning;

Rådets direktiv 77/92/EØF [1] indeholder en række foranstaltninger, der i mangel af gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og i mangel af en umiddelbar samordning tjener til at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler: der er tale om overgangsforanstaltninger;

det bør overlades til medlemsstaterne eller, i bestemte tilfælde, deres forsikringsselskaber eller anerkendte branchesammenslutninger, jf. EØF-Traktaten, at fastsætte de nøjagtige krav til de generelle, handelsmæssige og faglige kundskaber, som anses for nødvendige for at sikre, at forsikringstagerne og personer, der søger en forsikring, modtager tilstrækkelige oplysninger og tilstrækkelig bistand, idet der ved fastsættelsen af disse krav tages hensyn til, hvilken type mægler der er tale om;

i det omfang, det er hensigtsmæssigt, er det ønskværdigt, at forsikringsmæglere også opfylder faglige krav med hensyn til en ansvarsforsikring og egnethed og korrekthed; Fællesskabets bestemmelser om kapitalkrav bør også finde anvendelse på mæglere, der har adgang til kundernes midler i forbindelse med administration og gennemførelse af forsikringsaftaler;

der er behov for at klarificere definitionen på forsikringsmægleres uafhængighed med henblik på anvendelse af de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 90/619/EØF [2] på forsikringsmæglere;

kompetente forsikringsmæglere bør registreres i deres medlemsstat, og denne registrering bør udgøre en betingelse for adgang til og udøvelse af virksomhed som forsikringsmægler; der bør i centrale registre skelnes mellem ansatte og selvstændige forsikringsmæglere;

en henstilling, der, for så vidt angår det resultat, der skal opnås, ikke er bindende for medlemsstaterne, til hvem den er rettet, men tjener til at skabe et frivilligt samarbejde, skulle være tilstrækkelig til at sætte dem i stand til at træffe de nødvendige foranstaltninger —

HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE:

1) at de sikrer, at forsikringsmæglere, der er etableret på deres område, underkastes erhvervsmæssige betingelser og registreres i overensstemmelse med bestemmelserne i vedlagte bilag

2) at de inden for de kommende 36 måneder efter meddelelsen af denne henstilling meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste love, forskrifter og administrative bestemmelser, de udsteder, og underretter Kommissionen om de af branchesammenslutninger eller forsikringsselskaber trufne foranstaltninger på dette område og om enhver anden ændring på området.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1991.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

---

[1] EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 14.

[2] EFT nr. L 330 af 29. 11. 1990, s. 50.

BILAG

ERHVERVSMÆSSIGE BETINGELSER FOR OG REGISTRERING AF FORSIKRINGS-MÆGLERE

Artikel 1

Definitioner

I denne henstilling forstås ved »forsikringsmægler« : en person, der som selvstændig eller aflønnet ansat optager eller udøver den i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 77/92/EØF beskrevne virksomhed.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne henstilling finder anvendelse på alle forsikringsmæglere som defineret i artikel 1, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Det er ikke nødvendigt, at medlemsstaterne anvender denne henstilling på personer, der tilbyder forsikringer, som ikke kræver generelle eller særlige kundskaber, og som kun dækker en risiko for tab eller beskadigelse af varer leveret af sådanne personer, hvis hovederhverv er et andet end at rådgive om og sælge forsikringer.

3. En virksomhed, der optager og udøver forsikringsmæglervirksomhed, skal ledes af et passende antal personer, der besidder de generelle, handelsmæssige og faglige kundskaber, der stilles krav om i artikel 4, stk. 2.

Det henstilles til medlemsstaterne, at de tilskynder sådanne foretagender til at tilbyde de af deres ansatte, der er involveret i formidling af forsikringsprodukter, en relevant grunduddannelse.

Artikel 3

Mægleres selvstændighed

De i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 77/92/EØF omhandlede personer skal oplyse

— personer, der ved forsikring eller genforsikring søger dækning af risici, om enhver direkte retlig eller økonomisk tilknytning til et forsikringsselskab eller enhver aktiepost, som besiddes i eller af sådanne forsikringsselskaber, der vil kunne påvirke det fuldstændig frie valg af forsikringsselskab

— det af en medlemsstat udpegede kompetente organ om placeringen af forsikringer hos forskellige forsikringsselskaber i det forløbne år.

Artikel 4

Faglig kompetence

1. Adgang til og udøvelse af virksomhed som forsikringsmægler underkastes de i stk. 2 til 5 omhandlede erhvervsmæssige betingelser.

2. Forsikringsmæglere skal besidde generelle, handelsmæssige og faglige kundskaber og færdigheder. Medlemsstaterne kræver om nødvendigt forskellige krav til kundskaber og færdigheder for de forskellige kategorier af mæglere, jf. artikel 3. Kravene til disse kundskaber og færdigheder fastlægges af medlemsstaterne.

Disse krav og deres praktiske håndhævelse kan også fastlægges og administreres af branchesammenslutninger anerkendt af en medlemsstat.

Under medlemsstaternes tilsyn kan disse krav og deres praktiske håndhævelse også fastlægges og administreres af forsikringsselskaber, der påtager sig ansvaret for den virksomhed, der udøves af den kategori af mæglere, der er defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 77/92/EØF.

3. En forsikringsmægler skal tegne en ansvarsforsikring eller enhver anden tilsvarende garanti til dækning af ethvert erstatningskrav som følge af erhvervsmæssig forsømmelighed, medmindre en sådan forsikring allerede er blevet tegnet af det forsikringsselskab eller andet selskab, af hvem han er ansat, eller på hvis vegne han optræder.

4. En forsikringsmægler skal fremlægge bevis for hæderlighed. Han må ikke tidligere have været erklæret konkurs, medmindre han er blevet rehabiliteret i overensstemmelse med lovgivningen i hans hjemland.

5. Det kan forlanges, at forsikringsmæglere, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 77/92/EØF, skal føre bevis for tilstrækkelig finansiel formåen. Omfanget heraf og typen af kapital, der kræves, bestemmes af medlemsstaterne.

Artikel 5

Registrering

1. Forsikringsmæglerne, der opfylder de i artikel 4, stk. 2 til 5, nævnte krav, registreres i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende. Kun registrerede personer må få adgang til og udøve virksomhed som forsikringsmægler.

2. Hver medlemsstat udpeger et kompetent organ til at administrere det i stk. 1 omhandlede register. Branchesammenslutninger anerkendt af en medlemsstat kan også udpeges til at administrere registret. I tilknytning til artikel 4, stk. 2, sidste afsnit, kan sådanne registre også administreres af et forsikringsselskab. Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal dog have adgang til registrene.

3. I det tilfælde, hvor der findes ét centralt register, skelnes der mellem selvstændige og ansatte forsikringsmæglere.

4. Forsikringsmæglere skal underrette offentligheden om, at de er registreret.

Artikel 6

Sanktioner

1. Der skal i medlemsstaterne findes egnede sanktioner og foranstaltninger, der bringes i anvendelse over for personer, der udøver virksomhed som forsikringsmægler uden at være registreret som sådan i en medlemsstat.

2. Der skal i medlemsstaterne findes egnede sanktioner og foranstaltninger, der kan bringes i anvendelse over for forsikringsmæglere, der ikke længere opfylder betingelserne i artikel 4 stk. 3, 4, og 5, herunder en mulighed for at slette de pågældende mæglere af registret.